

Tribuna

Imma Tubella. Catedràtica de comunicació i exrectora de la UOC

Ho tornarem a fer

Sí, aquest 11 de setembre ho tornarem a fer, ens posarem la samarreta i sortirem al carrer, tots junts, sense fissures, exigint unitat als nostres polítics, una paraula que sembla que darrerament els incomoda. No a tots, afortunadament, però en tot

emple perquè jo vaig posar per Montblanc durant la celebració de la seva universitat d'estiu a primers d'agost per presentar la nova darrera novel·la. Comenc l'Institut i comenc en Jordi Illibeny des de fa molts anys. Amb alguns dels seus treballs hi estic molt d'acord i

recull de premsa les arribades del PSC i van tenir una reacció compulsiva? Soc doctora i catedràtica, i no em cau cap anell en defensar la seva tasca i afirmar que l'ortodòxia és contrària a l'esport acadèmic, que el que ha de fer és fer-se preguntes, les que siguin, i in-

Ho tornarem a fer

Autor: Imma Tubella

Data de publicació: 26-08-2019

"Puc afirmar que moltes de les recerques que es fan a l'Institut coincideixen amb recerques internacionals que aquí se silencien i que tenen el mateix nivell o, en alguns casos, són molt superiors". "Quin bé ens fa disparar contra l'INH? És incompreensible". Article de la Catedràtica de Comunicació i exrectora de la Universitat Oberta de Catalunya Imma Tubella.

«Quin bé ens fa disparar contra l'INH? És incompreensible, i encara més quan ho fan els que l'any 2013 el premiaven».

Sí, aquest 11 de setembre ho tornarem a fer, ens posarem la samarreta i sortirem al carrer, tots junts, sense fissures, exigint unitat als nostres polítics, una paraula que sembla que darrerament els incomoda. No a tots, afortunadament, però en tot cas a molts, massa. La veritat és que aquest any faré un esforç per tornar a posar-me la samarreta perquè començo a pensar, i no és la primera vegada que ho dic, que ja hem demostrat que som els reis de les escenografies reivindicatives però que ara ens cal fer un pas més, sempre dins de l'acció pacífica radicalment no-violenta que ens caracteritza.

Però tornem a aquesta incomoditat que genera la paraula unitat. Un dia d'aquests llegia, no recordo on, ni qui ho deia, ja em disculpava, que en una guerra es dispara a l'enemic, mai dins de les trinxeres perquè el que cal, per damunt de les possibles diferències ideològiques o estratègiques, el que cal, deia, és guanyar la guerra, i un cop guanyada l'exercici de la democràcia ja s'ocuparà de posar les coses a lloc. Malauradament quan ho llegia em van venir al pensament moments en què ho hem fet, en què ens hem disparat entre nosaltres, durant la república, durant la guerra i durant la dictadura, una desgràcia difícil d'entendre i encara més de justificar. Penso en l'Andreu Nin, per posar un exemple, o en les txeques o en algunes morts difícils d'explicar durant la dictadura. Ara no ens disparem trets, només

faltaria, però ens disparem paraules i acusacions que no ens fan cap bé. Potser qui ho fa es pensa que té la raó i que aquesta és una manera de protegir-la, però segons el meu punt de vista, s'equivoca, i molt.

Un exemple? Els atacs incomprensibles d'aquesta darrera setmana a l'Institut Nova Història. I poso aquest exemple perquè jo vaig passar per Montblanc durant la celebració de la seva universitat d'estiu a primers d'agost per presentar la meua darrera novel·la. Conec l'Institut i conec en Jordi Bilbeny des de fa molts anys. Amb alguns dels seus treballs hi estic molt d'acord i amb altres potser no tant, o per ser més exactes, penso que s'han de buscar més evidències, d'altra banda normal en qualsevol procés d'investigació. Dit això, puc afirmar que moltes de les recerques que es fan a l'Institut coincideixen amb recerques internacionals que aquí es silencien i que tenen el mateix nivell, o en alguns casos molt superior, que les que es fan en qualsevol institució acadèmica, que tots sabem que no sempre tenen la qualitat deguda. Quin bé ens fa disparar contra l'INH? És incomprensible, i encara més quan ho fan els que l'any 2013 el premiaven justament per la seva visió crítica i iconoclasta, cito textualment, de la història oficial. Em refereixo al Premi Nacional Lluís Companys atorgat pel Casal de Sants-Montjuïc d'ERC. Ho desconeixien els companys d'ERC quan van titllar-lo de fer pseudociència i pseudohistòria? O simplement van llegir en un recull de premsa les acusacions del PSC i van tenir una reacció compulsiva? Soc doctora i catedràtica, i no em cau cap anell en defensar la seva tasca i afirmar que l'ortodòxia és contrària a l'esperit acadèmic, que el que ha de fer és fer-se preguntes, les que siguin, i intentar trobar respostes.

Per la meua darrera novel·la sobre una filla de l'emperador Moctezuma que va anar a parar al Cadí he llegit llibres ortodoxos espanyols, o castellans, per ser més exactes, he llegit llibres escrits per historiadors mexicans, per autors francesos i nord-americans i he llegit l'obra del pare Bartomeu Casaus (ho escric així a consciència perquè així signava), i els autors que clarament manipulen la història són els ortodoxos castellans, d'altra banda no gaire estrany veient com estan manipulant la història recent. I la manipulen de manera tan matussera que fins i tot gosen fer passar gat per llebre imprimint un gravat del suposat autor de la Historia Verídica de la Conquista de la Nueva Espanya en Bernal Díaz del Castillo (que segons autors francesos va existir però era analfabet), que en realitat és el retrat del rei francès Henry II penjat al Louvre. En fi, si ara tenim clara la censura d'estat, com podem defensar que en temps de la Inquisició no n'hi va haver?

Tot això ho deia perquè ho tornarem a fer, el proper 11 de setembre tornarem a posar-nos la samarreta i tornarem a sortir al carrer, tornarem a cridar unitat i tornarem a incomodar alguns polítics, però m'agrada pensar que això cada cop té menys importància perquè mentre alguns es disparen dins les trinxeres, el que és extraordinari és la gent que surt al carrer any rere any, sense cansar-se ni desinflar-se, configurant el moviment social no-violent més important de l'Europa moderna.

Cliqueu hi damunt

Imma Tubella

Catedràtica de Comunicació i exrectora de la UOC

El Punt-Avui+

"Punt de Vista"

"Opinió"

"Tribuna"

Diumenge, 25 d'agost del 2019

2:00 h.

<http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/1652612-ho-tornarem-a-fer.html>